

[Socialministeren.]

ikke just til at raade Bod paa Arbejdsløsheden i egentlig Forstand — det sker jo kun ved at faa de unge i virkelig Arbejde —, men til at raade Bod paa visse af de Virkninger, der nødvendigvis fremgaar af denne aarelange Spadsering paa Gader og Stræder eller Landeveje.

Der indkom som Følge af denne Henvendelse ca. 150 Forslag fra forskelligartede Kredse i vort Folk, og efter at vi i Socialministeriet havde gennemgaaet disse mange Forslag, frasorteret dem, som maatte anses for at være praktisk uanvendelige, derunder ogsaa dem, der gik ud paa egentligt Tvangsarbejde for de unge, samt i øvrigt havde behandlet Forslagene efter deres Karakter, oversendte vi med en Skrivelse af 15. Marts Materialet til Arbejdsløshedsraadet, der, som bekendt, er meget alsidigt sammensat, idet vi gjorde opmærksom paa, at de fleste af Forslagene gik ud paa at søge at tilvejebringe en Kombination af Arbejde, Sport og Undervisning.

De fleste af Forslagene gik ud paa at tilvejebringe særlig Beskæftigelse ved Arbejde paa Landet, enten paa kollektive Landbrug, Landbrugskolonier, Havebrugskolonier eller lignende, og anbefalede altsaa endvidere at knytte Undervisning af forskellig Art til denne Beskæftigelse. En anden Gruppe af Forslagene gik alene ud paa at skaffe en udvidet Adgang til Undervisning for de arbejdsløse ved Højskoleophold eller anden almindelig Undervisning, og en Del af disse Forslag anbefalede særlig at etablere en fortsat faglig Uddannelse for de ganske unge Svende paa dertil egnede Værksteder, saaledes at man bragte dem over særlig det første Aars vanskelige Forhold og Arbejdsløshed, samtidig med at man udviklede og holdt vedlige deres faglige Færdighed. Endvidere berørte en Række Forslag den frivillige og den tvungne Arbejdstjeneste, men jeg har altsaa, som meddelt, henlagt disse Forslag om tvungen Arbejdstjeneste som ikke passende for den danske Mentalitet. Foruden disse mere almindelige Forslag, der for en stor Del lignede hinanden, kom der ogsaa adskillige mere specielle Forslag, som jeg ikke skal omtale nærmere.

Det var en Forudsætning for største Parten af de indsendte Forslag, at der gaves de unge Adgang til at modtage en vis Understøttelse fra det offentlige, saa længe Deltagelse i vedkommende Foranstaltning stod paa.

Blandt de Forslag, der var af særlig

Interesse, skal jeg nævne et fra Børnesagens Fællesraad, der bestaar af Mænd og Kvinder, som gennem Aarene har haft særlig med denne Ungdom at gøre. Børnesagens Fællesraad udtalte, at man ved Overvejelse af Planerne i denne Henseende burde tilstræbe forskelligartede Løsninger, særlig for 3 Hovedgrupper af unge: de lige udlærte Lærlinge, de unge, der straks er henvist til Arbejdsmandsarbejde — det vil i den sidste Tid praktisk taget sige: til Arbejdsløshed —, samt endelig de unge Landarbejdere, der i store Skarer indvandrer til Byerne.

Ved Skrivelse af 26. f. M., altsaa for blot en Uges Tid siden, har Arbejdsløshedsraadets Formand tilstillet mig en foreløbig Betænkning fra Raadet, der allerede har naaet at underkaste dette Problem en forholdsvis indgaaende Undersøgelse. Denne Undersøgelse fortsættes ganske vist, men Raadet har dog ment allerede nu at burde fremsætte Udkast til et Lovforslag, hvilket ogsaa var ønskeligt, dels for at faa begyndt paa dette Omraade, dels under Hensyn til Rigsdagssamlingens forhaabentlig snarlige Afslutning; thi der findes ikke nogen virkelig Hjemmel til ad offentlig, det vil sige ad administrativ Vej, at træffe Foranstaltninger i saa Henseende.

Idet jeg i øvrigt af Hensyn til Folketingets Tid skal tillade mig at henvise til Raadets Udtalelser, der er gengivet sammen med Lovforslaget som Bilag 2, skal jeg ganske kort gennemgaa selve Lovforslaget, der med enkelte Ændringer slutter sig til Raadets enstemmige Udtalelser og enstemmig vedtagne Forslag.

Lovforslaget gaar ud paa, at for saa vidt Kommuner, private Foreninger (herunder ogsaa Fagforeninger) eller andre egnede Organer ønsker at skaffe unge arbejdsløse (normalt i Alderen fra 18—22 Aar) Beskæftigelse til Modvirkning af den Forringelse af Arbejdsevnen og Arbejdslysten, der er forbundet med langvarig Arbejdsløshed, kan Socialministeren yde en vis Støtte, hvilket jeg om lidt skal komme til.

Det er dog en Forudsætning herfor, at Beskæftigelsen bestaar i en passende Blanding af legemligt Arbejde, Undervisning og Sport, og at det Arbejde, der udføres, vel maa anses som nyttigt, men dog ikke ellers kan antages at ville være blevet bragt til Udførelse. De arbejdsløse skal i den Tid, i hvilken de deltager i den paa-gældende Beskæftigelse, have Kost og Logi